

[Forsvarsministeren.]

forbundet for den hele eller delvise tilslutning, der er givet til det forslag til rigsdagsbeslutning, som er forelagt af mig.

Jeg understreger ligesom den højtærede udenrigsminister med glæde de faste og såre realistiske betragtninger, der blev fremsat af det ærede medlem hr. Hans Hedtoft om Danmarks aktuelle forsvarspolitiske problemer indenfor Atlantpagten. Jeg er ganske enig deri. Det er ganske klart, at Danmark må foretage sin udbygning af forsvaret i takt med de andre Atlantpagtlande, og formålet må være på solidarisk grundlag at foretage denne opbygning på en sådan måde, at den naturligt og organisk kan føjes ind i det fælles forsvar for hele det område, som Atlantpagten omfatter. I solidaritetens tegn må vi også tage de byrder på os, som dette samarbejde medfører, selv om disse byrder i den verdenssituation, vi må tilpasse os, vil blive større, end vi tidligere har regnet med. Jeg tror imidlertid, at flertallet af Danmarks befolkning vil forstå, at i bestræbelserne for at sikre freden er et offer på linie med, hvad andre lande i denne tid præsterer, en selvfølgelig ting.

Det er rigtigt, at selv et fredsberedskab, altså en indsats for at opretholde freden, er dyrt, så længe den internationale balance er i uligevægt, men et fredsberedskab er, selv om det koster noget, dog langt billigere end de omkostninger, en krig eller besættelse fører med sig, hvad f. eks. Danmarks ubetalte regning på 11 milliarder for perioden 1940—45 tilstrækkeligt vidner om, og så må vi huske på, at dette regnestykke ikke alene kan gøres op i klingende mønt, men at andre og endnu vigtigere faktorer for vort folk spiller ind ved vurderingen af disse problemer.

Det ærede medlem hr. Hans Hedtoft omtalte nødvendigheden af at have et højt fredsberedskab i disse år, hvor lynaktioner kan forekomme; også her kan jeg give det ærede medlem min tilslutning. Dette spørgsmål berører direkte både uddannelsestid og tjenestetid i Danmark og i andre Atlantpagtlande. Da dette spørgsmål i den nærmeste tid vil blive drøftet i forbindelse med forsvarslovene, skal jeg ikke komme ind på det ved denne lejlighed, men kun for en ordens skyld understrege, at spørgsmålet om tjenestetiden i Atlantpagtlandene, som kort berørt af min kollega udenrigsministeren, ikke er noget nyt problem, der er dukket op fra den ene dag til den anden. Det er mere end et halvt år siden, Atlantpagtens militære komité har anbefalet medlemsstaternes regeringer at tage spørgsmålet

om tjenestetid, genindkaldelse til repetitionsøvelser og træningsmetoder op til overvejelse.

På grundlag heraf har den nuværende regering da også under forberedelsen af den kommende forsvarslovgivning taget alle disse spørgsmål op til behandling under hensyntagen til det såre vigtige spørgsmål om en effektiv styrkelse af forsvarsberedskabet fra dag til dag. Desværre må alle i Danmark i dag erkende, at det daglige beredskab i den nuværende situation er ringe, er for ringe. Beredskabet kan jo forstærkes ad flere veje, og jeg vil gerne understrege, at det med hensyn til spørgsmålet om en øgelse af beredskabet gennem forlænget tjenestetid er rent praktiske problemer, der spiller den afgørende rolle, og som må bestemmes fremgangsmåden. Det væsentligste i denne forbindelse er spørgsmålet om forøgelse af befalingsmandskorpset, tilvejebringelse af fornøden kaserneplads og tilstedeværelsen af den fornødne udrustning. I øjeblikket er disse forudsætninger ikke til stede. Det er imidlertid indlysende, at regeringen vil søge at styrke de danske værn rammer ved en hurtig forøgelse af befalingsmandskorpset, ligesom spørgsmålet om tilvejebringelse af bedre kaserneforhold vil blive løst i hurtig takt i forbindelse med de ekstraordinære foranstaltninger. Et stort flertal på rigsdagen er enig om at gennemføre oparbejdelsen af de fornødne beholdninger af udrustning dels på grundlag af våbenhjælpen, dels på grundlag af vor egen indsats.

Ad disse forskellige veje vil forudsætningerne gradvis blive skabt for en styrkelse af det danske fredsberedskab, hvilket atter bevirker, at der, såfremt den internationale situation stadig måtte begrunde nødvendigheden af et betydeligt forøget beredskab, også vil kunne træffes beslutninger om en forlængelse af tjenestetiden, når de rent praktiske forudsætninger for dennes udnyttelse til en effektiv uddannelse af mandskabet er til stede. I det forslag, jeg venter snart at kunne forelægge for den høje rigsdag, vil de lovmæssige muligheder for en sådan foranstaltning være tilvejebragt.

En styrkelse af beredskabet med hurtig virkning indgår også i regeringens overvejelser, de overvejelser, som man i et møde i morgen vil delagtiggøre rigsdagens partier i.

Det ærede medlem hr. Elgaard omtalte bl. a. ansvarsområderne for de forskellige øverstkommanderende indenfor Atlantpagtsystemet og understregede, at Atlantpolitikken måtte følges konsekvent. Det ærede medlem har fuldstændig ret i denne grundbetragtning. Skridt for skridt opbygges der